

Mimla

L A E S C O B A
Revista ucraniana de humor y sátira.

Журнал гумору і сатири.
Виходить що-місяця.

Buenos Aires, Abril de 1974.
Año XXVI № 4 (296).

—Oh! Todavía no puedo limpiar este lugar.

—От жах! Годі позамітати це місце.

ЕПІДЕМІЯ БОЖЕВІЛЛЯ

Кагебістам в советськiм раю
Не буденне життя, а весілля, —
А по жертвах в тiм самiм краю
Ходить пошесть страшна — божевілля.

Не психічна недуга оця,
І не входить в реєстр медицини.
У Кремлі шукать треба творця,
Хто придумав її для людини.

Ця недуга в советськiм ладі
Ширить пошесть лише політичну:
Про советських червоних панів
Несе правду смертельно-критичну.

Психіатри під тиском згори
Визнають і нормальних за хворих;
В божевільні — нові карцери
Посилають в логоту терору.

Фізичні тортури тепер
Поступово виходять із моди.
І кричить на весь світ ССРСР,
Що шасливо живуть в них народи.

Опозиція в західнім світі —
Це нормальне явище критик.
В ССРСР при насильстві і гніті
Треба правду брехнею крити.

Лев Пилипенко

МАЙБУТНІЙ «ТАЛАНТ»...

До одної нашої музичної школи в Торонті прийшла пані зі своїм сином. Привітавшись, каже:

— Пане директоре! Ось мій синочок. Йому всього сім рочків, але у нього великий талант до музики.

— З чого ви робите такий висновок?

— Він уже поламав дві скрипки, гітару й вивів із ладу мій фортепіан.

КОЛГОСПНІ ГАРАЗДИ

Під час праці в колгоспі розмовляють дві робітниці:

— Знаєш, товаришко, мій син одержав учора в школі орден за відмінне навчання.

— Поздоровляю тебе з успіхом! Розумію, яка радість у твоїй родині, бо минулого року й сама подібне пережила, коли то моя свиноматка одержала була премію.

МЕМЕНТО МОРИ

Маючи на увазі постійні советсько-китайські напружені відносини, один журналіст запитав Брежнєва в часі його побуту в Америці:

— Яка, роля Китаю в комуністич-

ному світі?

Брежнєв, подумавши, відповів:

— Велика! Кожного року населення Китаю збільшується на одну нову Чехо-Словаччину.

НЕЗЛА ПОРАДА

До книгарні в Києві заходить якась жінка.

— Вам чого? — питає продавець.

— Хотіла б купити ноти...

— Нот немає! — відповів.

— А якже тоді нам приготувитись до виступу на день першого травня? — запитала зажурено жінка.

— Як? Купіть піалітри чистої, два три оселедці та хлібину. то краще заспіваєте, як з нот!

На еміграції прийнято думку, що всі українці, що опинилися поза межами рідної землі, хотять волі для України. Хотять волі, але якої? — і тут Інклюз переведе невелику ревізію такого погляду.

Колись українців ділили вороги на східняків - західняків, православних - католиків, старих емігрантів і нових. Те все трохи перейшло, а насправді на еміграції, здається, існує три групи українців: самостійників, ворогів самостійності і українців чи людей українського походження, інертних до всього українського життя, мовляв, моя хата скраю. . .

Інклюз гадає, що найбільша група, це третя група. Наших людей зустрінете в кожній майже закутині, але чи всі вони вплачують якийсь даток на українські національні потреби? Чи передплачують вони бодай одну нашу газету? Ви, Читачу, розгляньтеся довкруги себе, і побачите десятки таких наших не наших людей, що доробилися на чужині майна, що платять за чужі клуби і чужі газети грубі суми, але піддержати своє чи видістати від такого «патріота» цент на національну ціль — це чудо ХХ сторіччя!

Друга група — це вороги української самостійності. Вони є явні і скриті. Туди належать «прогресисти», ота грязь Москви, що не хоче незалежності Батьківщини, а хоче, щоб Україна була в лабетах «старшого брата». Це явні вороги. А скриті? Це ті, що назверх признаються, що вони українці, належать і до деяких українських товариств, але своєю діяльністю ширять дефетизм, домагаються визнання т. зв. УРСР за нашу державу, або змагають до того, щоб послабити наш змаг до самостійності.

Третя частина еміграційної спільноти, це самостійники. Байдуже, чи вони сьогодні бандерівці, мельниківці, з УНРди чи гетьманці. Це люди, що хоча й обстоюють на еміграції позиції своєї групи, в разі коли заграє бойова сурма, вони напевно стануть під спільні прапори України. Це нікому не нерешкоджає, що кожний з тих самостійників думає нині іншими категоріями, ніж може нам цього хотілося б. Важливе, щоб ця група не тільки зберегла свої позиції, але й розбудувала їх чисельно і якостево.

Може хтось, прочитавши нинішню ХРОНІКУ подумає, що Інклюз береться наново ділити нашу еміграцію. Ні, такий погляд був би зовсім мильний. Це не поділ, а проста класифікація наших ресурсів, які творять цілість всієї еміграції.

І н к л ю з

З нагоди Свят Великодня бажаємо всім нашим Співробітникам, Передплатникам, Читачам і всім Дружам нашого видавництва, смачної паски!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Видавництво Юліана Середяка

МУЗИКА

Коли вам хтось скаже, що музика не має нічого спільного з подружнім життям, не вірте. Брехня. Має, й навіть дуже. Я людина одружена. Моя дружина досить симпатична жінка, трохи за 40 років. Така собі кучерява молодичка з карими очима. Я її кличу Сільва. Це скорочено від Василіна.

Жили ми з нею досі навіть досить добре. Можна сказати — жили з музикою. Скажімо: я на радіо граю, а вона мені шкарпетки направляє, або патефон крутить, а я собі до штанів гудзики пришиваю. А коли робили щось разом, то також із музикою: вона начиння витирає, а я підлогу мию та співаю:

Сільва, ти мене не любиш,

Сільва, ти мене загубиш!..

Вона мені на те з народнього репертуару:

Щоб у полі орав,

Та й у хаті, щоб дбав,

Та щоб мене молодую —

Господинею звав.

Ну, а часом коли траплялося, що я пізно прийду додому з бару, то тоді вже починалася опера: А-а-а!.. Звідкіля це ти узявся? Де ти досі пропадав?! Ну... і так далі... і так далі... як по нотах. Я, правда, не дуже то їй відповідав, бо на це потрібно баса, а в мене, знаєте який голос, не то тенор, не то баритон. Мій сусід каже, що такий голос називається козелтон. Але я не дуже йому вірю. Що може швець розумити в музиці!

А от моя Сільва то дійсно має голос. Галасує й у хаті, й надворі, й де хочете. Навіть у хорі співає. І з цього, власне, почалося.

Поїхав той хор на сумівський конкурс. І мене взяли з собою. Приїхали. Диригент побіг дізнатися про наше місце у програмі, а мене, значить, залишив пильнувати порядку. Приступивши до виконання своїх обов'язків, я негайно розпорядився провести чистку голосів перед виступом. Жінки зараз же почали ковтати сирі яйця для дзвінкості в голосі, а ми з басами, для більшої голосової солідності, пішли прочищати голоси до найближчого бару. Ну, і... начистились до повного блиску в очах. А тут як раз треба виступати. Почали співати. Жіноцтво пре

вперед, як в атаку, а баси де не вступають то все впоперек. У диригента від сорому аж плечі почервонили. Зупинив хор та як крикне: «Наново співати!» Всі почали співати нову. Одним словом: провал, сором, скандал.

Після конкурсу різним там хорам нагороди видавали, а нам навіть дулі під ніс не дали. Навіть, ні одним словом не згадали про наше існування.

НА ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень сонце грає
В серце двері відчиняє,
І думки — пташині зграї
Линуть в простори безкраї.

Там, в блакитнім безбережжі
Бог стає до оборони.
Переходить серце межі,
Пролітає крізь кордони.

Чуєш, як співають звідти?
То святкує Україна!
Перший дощик, перші квіти,
Перша пісня солов'їна.

З вами разом ми сьогодні
В Воскресіння наше вірим.
Ваші співи великодні
Відчуваєм серцем щирим.

На Великдень, кажуть люди,
Можуть здійснюватись мрії.
На Великдень можна чути
Дзвони з славної Софії.

Ганна Чернінь.

(Із збірки «Чорнозем»)

Деякі особи почали говорити, що я в усьому винен, що я порядку не впилював і всякі некультурні слова до цього почали додавати, а решта мовчить і тільки боком дивиться.

Але найгірше почалося, коли ми додому приїхали. Взялася моя Сільва в боки й давай мені виспівувати на всі лади можливі й неможливі fugи, пасажі та речитативи. Згори додолу й навпаки. Я витримав павзу в кільканадцять десятків тактів, а коли вона зупинилася, щоб духу набрати, я тоді собі: — Цить! Перестань верещати! Я є чоловік! А за християнським законом жінка мусить боятися свого чоловіка.

А вона до мене:

— Т-а-а-ак! Вірно! А ти хіба чоловік? Ти опудало горіхове! Малий, виричкатий, ще й з бородавкою на носі. Та тебе навіть як би хто хотів боятися, то не зможе! Ти лише пародія на чоловіка та й то невдала!

Ну, знаєте, я вже більше не міг витримати, та як гримну:

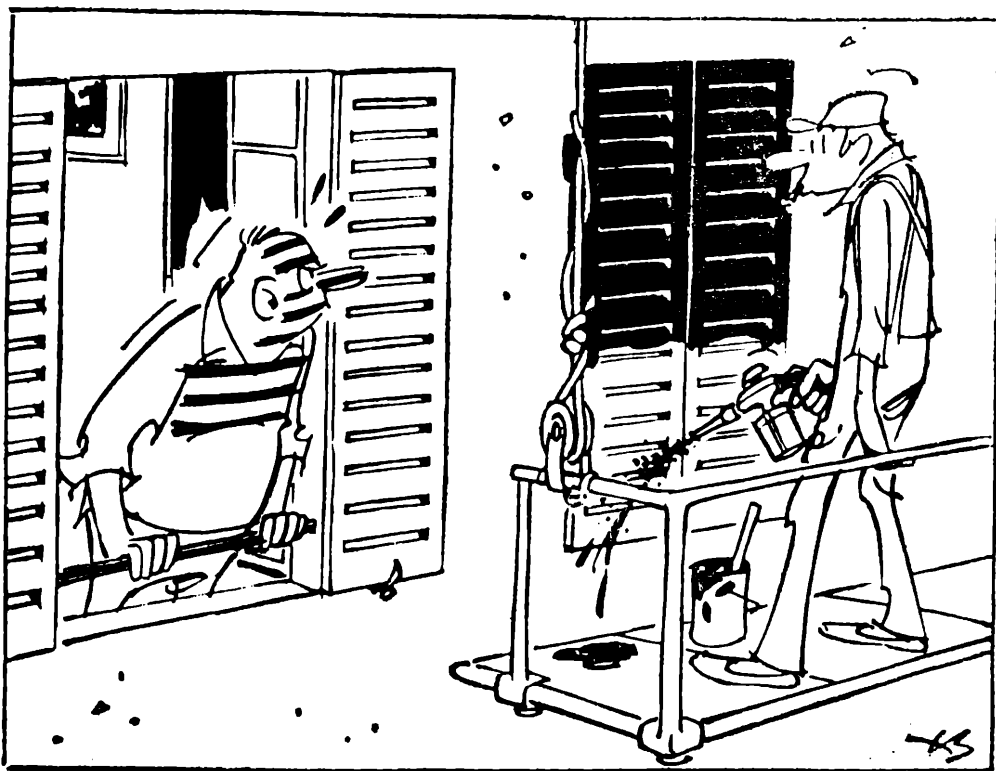
— Перестань, бо я за себе не ручуся!

А вона тоді до мене: — Ах так... Та за мітлу... та за мною... Навіть не зчувся, як за дверима опинився.

А тепер от сиджу в сусіда та й думаю: «На якого біса потрібна була мені оця халепа? Жити собі чоловік тихо, спокійно, без клопоту, аж сам собі заздриш. А тепер ось маєш!»

І все через оту музику.

В. Боксєвський

Анекдоти про славних людей

У Палаті громад один посол з опозиції королеви Англії своїми довгими й нудними промовами не допустив до ухвалення актуальних законів, які були на порядку нарад. Тоді секретар Черчіля, що сидів біля нього, по-тихеньки каже прем'єрові:

— Сер! Скажіть йому, щоб він скорочувався у словах, бо через нього ми сьогодні не закінчимо справ, що є на денному порядку.

Черчіль відповів секретареві:

— Я не можу йому заборонити говорити, бо він говорить про справи, які нині мають рішатися. Але коли ви не хочете його слухати, підіть до нього й шепніть йому навухо, щоб заціпив собі гудзик від штанів.

Це допомогло. Опозиційний посол раптом перервав промову й вийшов із залі нарад. І коли вернувся назад секретар, Черчіль сказав йому:

— Тепер можемо далі продовжувати наради, бо опозиція вийшла за власною потребою.

Едісон працював більшу частину свого життя у своїй лабораторії в Менль Парку, через що його інколи й називали «Чародій з Менль Парку». За час свого життя він опатентував більш ніж тисячу різних винаходів. Коли однак його запитали, чи відчувається він щасливим через свої винаходи, він відповів:

— Щасливим? Та, усміх маю, але що мені з того, що знаю тепер кілька тисяч більше непотрібних у світі речей?

Під час одного балу у Відні зустрінулись Оскар Штраус і професор Всронов, відомий уже в той час своїми дослідженнями над відмолодженням людей. Під час тої забави, на загальне бажання присутніх Штраус сів до фортепіану й загравав. Заля завирувала танцюючими парами. На залі була одна пара старушків, які під звуки гри Штрауса розпочали свій танок, і гуляли з таким темпераментом, що це звернуло увагу всіх танцюючих пар.

Штраус закінчив гру і до нього підійшов Воронов. Вказуючи на старушків, що бадьоро йшли до своїх фотелів, Воронов сказав:

— Поздоровляю вас, маестро! Ваш метод у відмолодження людей куди більш досконаліший як мій.

Айнштайна запросили якось в гостину, на який він не знайшов відповідного товариства. Сидів задуманий, і тоді господар дому, підступивши до професора, сказав:

— Прошу пробачити, якщо почуваетесь зле у нашому товаристві.

— Ні, не зле, я саме заглибився у своїх думках так далеко, що я є надні своїх заінтересувань, а там ніхто із вас мені не перешкоджає.

БУДЕ РАДІСТЬ...

Брежнев приїхав до Індії і сказав на лєтовищі журналістам:

— Кожний раз, коли довідаюсь, що якась країна дістає свободу, мене огортає незвичайна радість.

Французький журналіст, що був присутній під час тої заяви Брежнева, сказав до свого приятеля:

— Уявляю собі, яка велика радість охопить Брежнева тоді, як усі понеголені Советами народи дістануть волю.

ВАРТІ ЧИ НЕ ВАРТІ?

Іван Горленко з Полтави надіслав декілька своїх дотепів до київського

— Ти чув? Оля переходить зміну голосу.

— Що? В такому віці — мутація?

— Ніяка мутація. Вона покинула тенора і тепер ходить з басом.

«Перця». Там дотепи прочитали й листовцю відповіли:

«Ваші дотепи нічого не варті».

Одержавши листа, Горленко написав ще раз до редакції «Перця»:

«Пишете, товариші, що мої дотепи нічого не варті. А тим часом за їх поширювання мій друг дістав три роки Мордовії, а другий, що з них сміявся і не доніс КГБ, заплатив двісті рублів штрафу. Отже, гадаю, що насправді є таке, що мої дотепи куди більш вартісніші, ніж ваша відповідь».

— Не нарікайте, що ваша стахановка трохи похудала; тепер серед наших коров така мода.

...за те, що кол. прем'єр Карпатської України, п. Ревай, викинув з Українського Інституту в Нью-Йорку музей «Союзу Українок», «Союз Українок» в Америці не святкуватиме більше жодної річниці Карпатської України.

...секретар УЦР, п. Зінко, виголосив таку довгу промову перед пам'ятником Шевченка в Буенос-Айресе, що за той час Шевченкові мало, що не вирости не тільки вуса, але й борода.

ЗНАВЦІ КУЛЬТУРИ

На деяких високих постах у Польщі є інколи люди з низькою освітою, а їхні дружини із ще меншою.

Якось зустрілися у кав'ярні в Варшаві дві приятельки, жінки високих партійних головачів, і одна з них каже:

— За кілька днів мій чоловік повертається з Парижу із службового відраження. Нині телефонував до мене й питався, що мені привезти: Ван Гога чи Ренуара?

— А ти що йому відповіла?

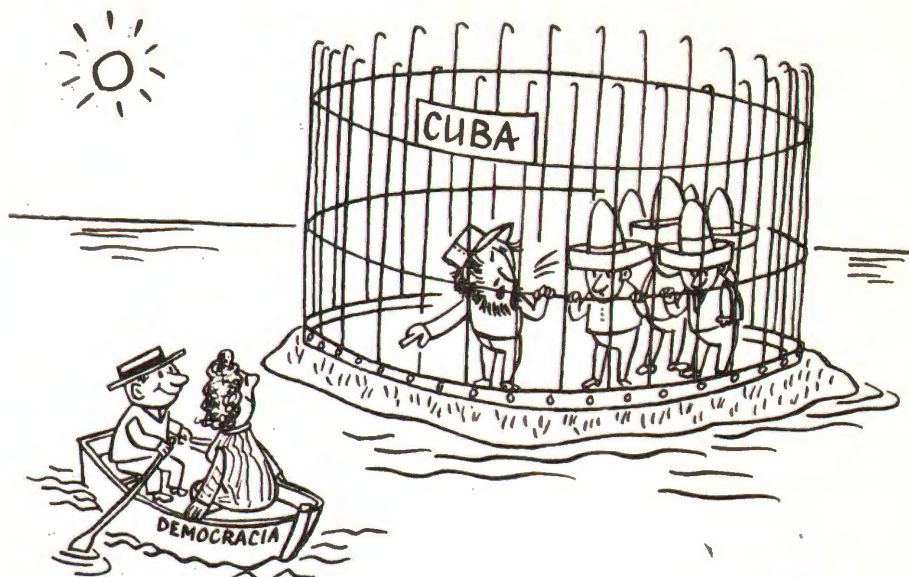
— Та сказала, що марка тої парфуми, чи тої, все одно мені дуже подобається.

Солодкий апетит...

(Куба сама себе відгородила від світу).

tp

LEZIRE

— Ця сторожа на те, щоб до нас не добрались морські пірати!

ДІЗНАВСЯ...

В часі недавньої гостини Тіта в Києві він відвідав один підміський показовий колгосп. Показують Тітові і коров, і гусей, і свинюматки та захваляють високий рівень життя советського колгоспника. Але Тіто хитрий. Подумав перевірити теж і партійне виховання трудящих, тож питає сторожа, що якраз стояв біля дверей:

— Чому підводимось на рівні ноги коли чуємо спів 'Інтернаціоналу'?

(СССР заливається до Туреччини.) З газет

— Та, гадаю, тому, бо там є виразний наказ: «Повстаньте гнані і голодні»!

==**==

ГАРНА ОБСЛУГА...

До будинку відпочинку в Ворохті приїхав якийсь трудящий. На запит, скільки коштує денно кімната, управитель сказав, що разом із обслугою — 30 карбованців.

— Я не бажаю обслуги, — відповів прибулий. — Скільки тоді коштуватиме кімната?

— Теж 30 карбованців.

— А це чому так?

— Бо наші відвідувачі й так кажуть, що наша обслуга нічого не варта.

==**==

ДОРОБИВСЯ...

— Можеш мені погратулювати. Я став власником театру.

— Не кажи! Від коли?

— Від тоді, як одружився, то маю домашній театр...

**

ПЕРШІ ПОЗНАКИ...

Група робітників, що працює на будові дороги в пампі, прикликала до одного зі своїх товаришів лікаря.

— Що трапилось? — питає лікар.

— Він раптом захворів на мозок, — кажуть робітники.

— Коли ви це запримітили?

— Нині в полудне. Гудок повідомив про перерву на асадо, а він все ще працював...

LEZIRE

НА НОВИЙ ДЕРЖАК ДЛЯ "МІТЛИ" СКЛАЛИ:

Індивідуальні пожертви:

Вп. Володимир Лех, Бс. Айрес 68 пезів;

Вп. Дмитро Шумило, Віжа Бажестер, 7 н. пезів; Вп. Петро Запар, Сан Дієго Каліф., ЗСА, \$2.50; Вп. А. Лободоцький Діріборн, ЗСА \$8.50; Вп. Григорій Вовк, Монтгомери, ЗСА \$3.50; Вп. пані О Цяпа, Монтреаль, \$1.50; Вп. В. Вальків, Монтреаль, \$2.—; Вп. Д. Вітів, Вава, Кап., \$2.—; Вп. Федір Вобро, Ломпос, ЗСА \$6.00.

Збіркові листи:

Збіркова листа ч. 146, зб. Вп. Петро Сахаревич, Лондон, Канада.

По 2 долляри склали:

Вп. П. Сахаревич, Вп. Р. Водвуд, Вп. М. Різанець;

По 1 долярові склали:

Вп. панове: Д. Головачук, М. Цимбалістий, В. Тагур, А. Михалів, Ів. Тищак, Іван Проць, Р. Ковальчук, М. Тищенко, П. Семенюк, В. Мушак, Ст. Яцик, Ст. Сорока, М. Романюк, В. Тацюк, і пані Тетяна Гарасим.

Збіркова листа ч. 89, зб. Вп. Володимир Брездєнь, Газель Парк, ЗСА:

Вп. Брездєнь Володимир \$5.—; Вп. Труш Дмитро \$5.—; Вп. Лема Петро \$5.—

Збіркова листа ч. 88, зб. Вп. Степан Фарміла, Пассейк, ЗСА:

Вп. Строцький \$2.—; Вп. С. Фарміла \$5.—; Вп. Славко Бріль \$3.—; Вп. Познахівський В. \$5.—; Вп. Прокіп Мікулович \$1.—; Вп. Драйчук Михайло \$1.—; Вп. Петро Щадий \$1.—; Вп. Петро Турчин \$1.—

Збіркова листа ч. 99, зб. Вп. пані К. Лотоцька, Філадельфія, ЗСА:

По 2 долляри:

Вп. Мирослав Крикевич, Впані Наталія Стеценко, Впані А. Куліш, Впані Люба Калита;

По 1 долярові:

Впані Марія Гаврилишин, Впані Стекла Патрісія Іліс, Впані Б. Горбовська, підпис нечиткий, Впані Анна Кудрик, Впані Марія Скрипчук, Вп. В. Ровпункто, Вп. М.Цюпала, Вп. Іван Гаврилів, Вп. Гр. Тимкович, Впані Ольга Гейко, Вп. Юліян Головач, Впані Наталія Татунчак, Вп. Григорій Колибабюк.

Збіркова листа ч. 119, зб. Вп. Є. Куфіль, Торонто, Канада:

Вп. пані Марія Куфіль \$2.—; Вп. Срофтей Куфіль \$2.— Вп. пані Галина Куфіль \$1.—

Збіркова листа ч. 150, зб. Вп. Анатоль Демусь, Спокен, ЗСА:

Вп. Анатоль Демусь \$5.—; Вп. Павло Новак \$2.—; Впані Ольга Денисенко \$2.—; Впані Люба Касперська \$2.—; Вп. Ярослав Демусь \$1.—.

Збіркова листа ч. 72, зб. Вп. Д. Боянівський, Ковентри, Англія:

Вп. Д. Боянівський 60 шил., Вп. М. Добрянський, Впані Л. Боянівська, Вп. Ю. Собків, Вп. І. Кілікович — всі по 50 шил. і 14 осіб меншими жертвами на загальну суму Ф:2.40.

Продовження в наст. числі.

КОЛИСЬ І ТЕПЕР

— Ти чому так пзно вернулась із прогулянки? — питає мама 16-річ-ку донечку, яка їздила зі своїм товаришем автом на прохід.

— Бо нам зіпсувалось за містом авто, — відповіла дівчина і зараз же пішла до своєї кімнати.

Мама подивилась допитливо на дочку, і коли ця вийшла, каже до свого чоловіка:

— Не дивуйся їй, старий. Чи пригадуєш собі, як нам на прогульці у лску завжди псувався ровер...

НАШ КОМЕНТАР

Журнал «Сучасність» (Мюнхен), трибуна т. зв. «модерністів» з Нью-Йорку, помістив у ч. 12 (за грудень 73) на двох сторінках віршилице Юрія Тарнавського п. н. «Коли поета Пабльо Неруди вже немає між нами», що починається так:

*«Тебе вже немає між нами, Пабльо,
в ці дні — після того, як моє життя
розлетілося, мов коробка з помідорами на
дорозі, і крани
крови відчинено на твоїй
батьківщині на те, щоб люди, що носять білі
рукавички, мили собі руки у
ній, два дні тому розкололо мою
голову...» і.т. д.*

На двох сторінках ця просто гидота, а ніяка поезія виявляє весь бруд отого модерністичного кубла, що оплакує смерть Неруди, не беручи до уваги, що різні чужі і власні неруди затопили Україну в крові. Ось так за вплати українських передплатників «товариш» Тарнавський поширює ворожу українській визвольній справі думку про «крани крові». А може б так «товариш» Тарнавський написав про те, скільки советської і чеської зброї було заготовлено в Чіле на те, щоб справді відчинити крани крові чілійським патріотам. Те все мали допомогти робити і біля двох тисяч чужинецьких агентів, що теж захоплювались Нерудою, і аж шкода, що між ними не було «товариша» Юрія. Хоч і в вірші пише, що «два дні

тому розкололо мою голову», але по змісті вірша видно, що та голова розколе за набагато раніше і, можливо, що тепер бракує їй якоїсь шрубки.

Га—га

— Принесе вельнер нарешті каву, чи не принесе?

Е Й, Д А У Х Н Е М !

Советська пропаганда вихвалює ся, що їхня система виховала нову советську людину. Якщо це правда, то та «новість» виявляється найперше в економічній діяльності. Ви, певне, подумаете, що це неправда. Ні, таки правда! В советській економії всього брак. І через той брак зродилась у советським царстві нова «заповідь»: замість «Не кради» — кради! От і тут справді большевицька система «догнала і перегнала».

Колись чесний селянин чи робітник в Україні, попавши у триби советської машинерії на голодовий заробітний пайок, змушений вкрати. Властиво, це і не крадіж, а належний додаток до мізерної зарплати. «Не вкрадеш — не живеш» — голосить нова, справді соцреалістична приповідка. А про тих, хто не вміє вкрати, кажуть в т. зв. «вільній» Україні: «Не вміє жити...» При чому така крадіж має свої неписані закони; коли зачарпуть будь яку дрібницю, хтось сам один, без спільників, його зразу злапають, коли ж він має спільників, чи поділиться крадіжкою з бригадиром чи наставником, вже такого трудніше зловити. А коли ще бригадир чи наставник дасть із тої крадіжки хабаря вищому начальству, ніякий чорт не знайде вкравшої печі. Словом, діє ціла т. зв. «кленіньська данцугова система»...

Про велику скількість найрізноманітніших крадіжок в СССР існує величезний фолклор і тисячі дотепів. Ось, наприклад, в сулі питає прокурор підсудного:

ДОБРА РЕЦЕПТА

— Маю знамениту рецепту для виготовлення обіду! — каже молода мужатка, Маруся, до своєї подруги.

— Та яку?

— Як тільки скажу чоловікові, що хочу зварити йому обід, він зразу запрошує мене на обід до ресторану.

ЩО КОШТУЄ?

У Москві помер від рака Міністер колишній.

Роблять похорон для його Величавий, пишний...

Жид дивується від цього

Й кругом поглядає...

Розпорядника завважив

І в його питає:

— Вибачайте мені щиро,

Я б хотів лиш знати:

Що цей похорон коштує,

Можете сказати?

Розпорядник йому каже:

— Ось вам правда чиста,

Пеню буде коштувати

Тисяч близько триста!

Жид за голову схопився:

— Ой-йой-йой! Багато!

І для чого це потрібні

Всі лишні витрати?

Я б вам ціле політб'юро.

Що сидить у Кремлю,

Поголився за п'ять тисяч

Загребти всіх в землю!

Йосиф Било

— Чому ви присвоїли собі три дошки з колгоспного містка?

— А тому, — відповідає підсудний, — бо були зле прибиті, і я боявся, щоб їх хтось не вкрав.

Або інший дотеп, сказати б, загальносоветського масштабу:

— Чи коли вже буде построєний в СССР справжній комунізм, будуть і далі красти?

— Ні, не будуть, бо розкрадуть усе при соціалізмі!

Е Й, Д А У Х Н Е М !

На одну з поданих адрес — яка для Вас найвигідніша — просимо переслати передплату на журнал «Мітлу», а також і належитість за інші видання, які Ви від нас одержали.

АРГЕНТИНА:

Sr. Serediak Julián
Casilla de Correo 7
(SUCURSAL 7)

Buenos Aires

АВСТРАЛІЯ:

Fokshan Booksellers
16 a Prospect Str.
Glenroy, Vic. 3046

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49. Linden Gardens
Notting Hill Gate
London. W2 4HG

або на адресу «В. Шляху»:

"The Liberation Path"
200. Liverpool Road
London. N1 1LF

БЕЛЬГІЯ:

Mr. O. Kowal
72. Charlemagne Blvd.
Bruxelles IV

БРАЗИЛІЯ:

Livraria "Pracia"
Caixa Postal 2
84400 Prudentopolis, Paraná

КАНАДА:

Mr. W. Makar
140 Bathurst Str.
Toronto 133. Ont.

ПІВН. АМЕРИКА:

Mr. A. Kuschchynskyj
2100 W. Chicago Ave
Chicago, Illinois, 60622

НІМЕЧЧИНА:

Verlag 'Schlach Peremohy'
8 München 8
Zeppelinstrasse 67

АКТУАЛЬНІ ОГолошення

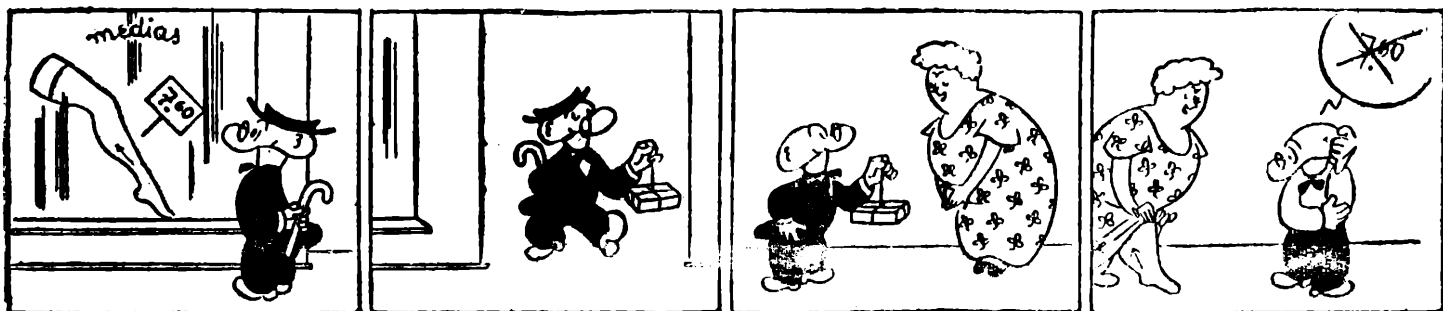
Задля браку бензини, замінюю майже нове авто за два ровери. Голосіться, хто ще має ровери!

Одне зі своїх трьох авт замінюю за бензину. Може бути і на рати по сто літрів на місяць.

Відам в опіку песика родині, що зможе його возити автотом на прохід. Зголошення під «Чемний шпіцік».

Пошукую привітного мешкання, без гаражу. Зголошення під «Офіра жилівсько-арабського конфлікту».

Пригоди Пилипа Недотепи:

«Визвольний Шлях» (Лондон) чи-сло 10/73, в «Спогадах про Жанну д'Арк», що їх подано в перекладі Д. Куликовського, подибуємо ось що:

«На протязі 23 років він (король Франції Карло VII — прим. «М») був байдужим, не турбувався тим, що її добре ім'я очорнили попи за її ге-ройські вчинки, якими вона врятува-ла його і його трон».

П о п и в Франції? Щось «пере-борщив» шан. перекладач. Попи іс-нували тільки в російській православ-ній церкві.

«Шлях Перемоги» (Мюнхен) від 20. січня ц.р. помістив нотатку «Три українки королевами краси», в якій читаємо таке:

«Ми писали в «Ш.П.» про те, що у Франції обрано королевою краси дівчину І. Крумарек, яка по матері

українського походження. Цю вістку доповнює І. Курок з Франції. Отож і в Бразилії (підкр. «М»), де великий вибір різних типів жіночої краси — від молочно білих почерез запеклих на сковороді муляток, до темних — українська врода перемогла всіх кон-куренток. А ще й в Канаді віддано честь українці...»

Диво дивне! А ми й не знали, що мулятку треба аж на сковороді пек-ти, щоб вона стала темношкірою. А вже, щоб вони стали запеклі від ско-вороди, то вже не лише диво, але й чудо!

Читаючи нашу пресу, а в тому і «Шлях Перемоги», ми довідалися, що три наші дівчини, які здобули першество на конкурсі краси і ста-ли королевами краси, це Д. Савицька в Канаді, Галина Дудик в Аргентині та І. Крумарек у Франції. Але досі не чули, щоб і в Бразилії таке ста-лось. А, може, до нас ще не дійшла ця вістка?

ДУМКИ ІНШИХ

● *Хто багато думає про минуле, це ознака, що йому вже залишилося небагато часу на планування май-бутнього.*

LA ESCOVA
Casilla de Correo 7
(SUCURSAL 7)
Buenos Aires
Rep. Argentina

Ілюстрований журнал гумору і сатири.
Виходить щомісяця.
Видає і за Редакцію відповідає Ю. Середяк

Ціна за 1 примірник 2 н. пези
Передплата за 1 рік 25 н. пез.

Передплата за кордоном:
Англія \$1.50
Австралія \$3.—
Бразилія 20 н. кр.
ЗСА і Канада \$4.—

В інших країнах рівновартість 4 ам. дол.

LA ESCOVA
REVISTA UCRANIANA
DE HUMOR Y SATIRA
Aparece una vez por mes.
Director responsable:
Julian Serediak

Correo
Argentino
Sucursal 7
(V. Sarsfeld)

TARIFA REDUCIDA
Oncesion №4072
Título de Propiedad
Inscrip. Nro 1.219.457

Subscription: (Ley 18.188)
Precio de ejemplar \$2.—
Annual \$25.—

Tall. Gráficos "Champion"
c. Mercedes 2163. Bs. As.

Передрук дозволений за поданням джерела.

У СУЧАСНОМУ ЛЬВОВІ

Перед крамницею у Львові стоїть доржелезна черга. Надходить один чоловік і питає одного з тих, що стоять посередині черги:

— Що можу дістати, якщо стану в чергу?

— Якщо станете передо мною, то в пику, коли ж позаді мене — то жителями!..

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ НОВІ НАШІ ВИДАННЯ:

ХАРИТОН ДОВГАЛЮК

СОКОЛОВА ДОЧКА

Повість про «Третій світ».

Стор. 363.

Мистецька обкладинка у виконанні Е. Загачевського

«СОКОЛОВА ДОЧКА» — заторкає проблеми молоді, що відома під назвою гіппі.

«СОКОЛОВА ДОЧКА» — пересторога для тих, хто шукає «щастя» в гіппі.

«СОКОЛОВА ДОЧКА» — розкаже вам про небезпеку для ваших дітей і внуків.

«СОКОЛОВА ДОЧКА» — повість без прикрас про сучасні проблеми молоді.

★

Ціна цієї актуальної повісті:

в Аргентині — 25 нов. пезів; в Англії — £ 1.50;
в Австралії — \$австр. 3.50; в ЗСА і Канаді — \$5.—
—» В інших країнах — ціна за домовленням.

КАЛЕНДАР АЛЬМАНАХ

МІТЛА
НА 1974 РІК

128 сторін друку

Багато карикатур!

Мистецька обкладинка.

XXIII річник

Ціна цього єдиного в світі українського календаря гумору і сатири виносить:

в Аргентині — 20 пезів; в Англії — £0.85;
в Австралії — \$1.25; в ЗСА і Канаді — \$2.50
—» В інших країнах — ціна за домовленням.